

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΣΕΦΚ

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ Α
ΑΓΩΝΑΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΑΝΑΤΡΟΠΗ

ΜΑΖΙΚΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΜΑΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΕΦΚ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16/03 11 ⁰⁰ - 16 ⁰⁰	ΣΑΒΒΑΤΟ 17/03 11 ⁰⁰ - 17 ⁰⁰	ΚΥΡΙΑΚΗ 18/03 11 ⁰⁰ - 19 ⁰⁰
--	--	--

ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΜΑΣ ΔΥΝΑΜΗ
ΑΝΑΤΡΕΠΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΥΣ

ΑΝΔΡΕΑ ΛΟΝΤΟΥ 6 | 106 81 ΑΘΗΝΑ | ΤΗΛ 210 38 20 537 / 6932414994
SEFK@SEFK.GR | WWW.SEFK.GR | ΑΝΟΙΧΤΟ Δ.Σ. ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 10³⁰

**ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ-
ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ
ΕΝΩΤΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ**

Μάρτιος 2018

Εργαζόμενοι/ες στα Φροντιστήρια, άνεργοι/ες του κλάδου,

Η περίοδος που διανύουμε

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχοντας σπάσει κάθε ρεκόρ ταχείας υλοποίησης των μνημονιακών δεσμεύσεων του αστικού μπλοκ της χώρας, λαμβάνοντας δε από όλους τους ευρωπαϊκούς και διεθνείς ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς διαρκώς συγχαρητήρια για την πλήρη, καθολική και ανεπίστρεπτη υποταγή της, κλιμακώνει την βάρβαρη αντεργατική, αντιλαϊκή της επιδρομή ενόψει της «καθαρής εξόδου» από την διεθνή επιτροπεία, όπως αρέσκεται να διακηρύσσει, τον Αύγουστο του 2018.

Αυτή η «καθαρή έξοδος» μεταφράζεται σε ακόμα εντονότερη εξάπλωση της φτώχειας με νέες περικοπές στις συντάξεις και τους μισθούς, σε σχέδιο για νομιμοποίηση από τα

συνδικάτα των νέων κλαδικών συμβάσεων που θα εμπεριέχουν όλο το μνημονιακό εργοδοτικό πλαίσιο της φτηνής και ελαστικής εργασίας χωρίς δικαιώματα, σε ενισχυμένη και παντοτινή επιτροπεία από ευρωτραπεζίτες, ΕΕ και ΔΝΤ μέσω των συμφωνημένων υπέρογκων δημοσιονομικών πλεονασμάτων, σε εξακοντισμό των χρεών των λαϊκών οικογενειών και κατασχέσεις και ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς των περιουσιών τους, σε ξεπούλημα και των τελευταίων «φιλέτων» της δημόσιας περιουσίας (βλ. Ελληνικό, ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ), σε κίνδυνο πολεμικής εμπλοκής της χώρας εξαιτίας της συμμετοχής της στους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς που εντείνονται στην γειτονιά μας.

Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, το νεοφασιστικό ρεύμα συνεχίζει να αναπτύσσεται ραγδαία σε ολόκληρη την Ευρώπη και την Ελλάδα. Το εργατικό κίνημα οφείλει να εναντιωθεί έμπρακτα στην νεοναζιστική συμμορία της ΧΑ που συνεχίζει τη δράση της, αλλά και στην άνοδο του εθνικισμού με αποκορύφωμα τα πρόσφατα συλλαλητήρια ενάντια στο γειτονικό λαό της Μακεδονίας, που κι αυτός είναι θύμα των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και της παγκόσμιας καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης. Ταυτόχρονα υπάρχει μεγάλος δισταγμός στους εργαζομένους να αγωνιστούν για τα ταξικά τους συμφέροντα, αποδυναμωμένοι και απογοητευμένοι από τους αρνητικούς συσχετισμούς και αηδιασμένοι από τον προδοτικό ρόλο των εργατοπατέρων των αστικοποιημένων και εργοδοτικών ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ.

Συνάδελφοι / Συναδέλφισσες,

Οι εργατικοί αγώνες των προηγούμενων χρόνων στηρίζονταν σε ένα θεσμικό πλαίσιο που αποτύπωνε παλαιότερους συσχετισμούς δύναμης. Τα τελευταία 10 τουλάχιστον χρόνια και ιδιαιτέρως μετά την οικονομική κρίση, επειδή το κεφάλαιο δεν είχε δυνατότητες να κάνει παραχωρήσεις για να διατηρήσει έστω ένα κοινωνικό συμβόλαιο ταξικής ειρήνης, πέρασε σε μια συντριπτική επίθεση στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις των εργαζομένων. Έτσι λοιπόν, αποσύρθηκε το προηγούμενο θεσμικό πλαίσιο και περάσαμε σε ένα νέο, σκληρό και άκρως επιθετικό (αντεργατικοί νόμοι τελευταίων χρόνων, μνημόνια) όπως και σε άτεγκτη και σκληρή αντιμετώπιση εργατικών αγώνων με την ακραία καταστολή και την εντατικοποίηση της παρέμβασης του κράτους στους εργατικούς αγώνες (π.δ με τον πρόσφατο αντι-απεργιακό νόμο που ακυρώνει ουσιαστικά το δικαίωμα των πρωτοβάθμιων σωματείων να προκηρύσσουν απεργία).

Έτσι, σήμερα, **αλλάζει και ο χαρακτήρας των αγώνων που δίνονται. Οι εργατικές μάχες αντικειμενικά αποκτούν κεντρικό και πολιτικό χαρακτήρα, υποχρεωτικά έρχονται σε συνολική σύγκρουση με την πολιτική των αιώνιων μνημονίων,** που αποτελεί μονόδρομο για το κεφάλαιο και την αστική τάξη και τους συμμάχους της για να ξεπεραστεί

η καπιταλιστική κρίση. Σήμερα, η πάλη ακόμα και για στοιχειώδη δικαιώματα, π.χ. το δικαίωμα για ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις και αξιοπρεπείς συμβάσεις εργασίας γίνεται κεντρική, πολιτική μάχη και αφορά το σύνολο της εργατικής τάξης και όχι μόνο τον συγκεκριμένο κλάδο που αγωνίζεται για αυτά.

Τι κίνημα θέλουμε

Έτσι, αναδεικνύεται και η αναγκαιότητα του σήμερα για έναν άλλου τύπου συνδικαλισμό, κόντρα στην ανάθεση, το συμβιβασμό και τη συνδιαλλαγή. Απαιτείται η **ανασυγκρότηση του εργατικού και συνδικαλιστικού κινήματος, με κύτταρο μαχητικά, μαζικά πρωτοβάθμια σωματεία, που θα στηρίζονται στην ενεργή δράση των μελών τους** και θα είναι αποφασισμένα να παλέψουν ενωτικά και συντονισμένα με τα υπόλοιπα σωματεία έως τη νίκη. Απαιτείται **συντονισμένος και ενιαίος πανεργατικός αγώνας**. Αγώνας για δημοκρατικά δικαιώματα ενάντια στον αυταρχισμό, τον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό και την τρομοκρατία ενός κράτους «έκτακτης ανάγκης», αλλά και αγώνας της τάξης μας ενάντια στον πόλεμο και τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, που φέρνουν την φτώχεια και τον θάνατο και εξαναγκάζουν σε ξεριζωμό τους ανθρώπους, με τραγικό αποτέλεσμα τους χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες, στους οποίους οφείλουμε να εκδηλώνουμε έμπρακτα την ταξική μας αλληλεγγύη.

Τα εργατικά σωματεία

Τα εργατικά σωματεία αποτελούν ενώσεις εργαζομένων, οι οποίοι παλεύουν από την ίδια ταξική θέση για τα συμφέροντά τους. Οι εργαζόμενοι στα σωματεία ενοποιούνται στη βάση των κοινών τους προβλημάτων και πάνω σε αυτά οργανώνουν τους αγώνες τους ενάντια στον ταξικό αντίπαλο, ο οποίος είναι κοινός.

Ο ρόλος τους δεν πρέπει να εξαντλείται στην αναπαραγωγή της πολιτικής γραμμής και ανάλυσης, να είναι απλά χώροι πολιτικής ζύμωσης. Ο βασικός τους ρόλος είναι να δρουν και να οργανώνουν αποτελεσματικά και νικηφόρα την πάλη ενάντια στον ταξικό αντίπαλο. Μέσα από αυτήν, μέσα από τις νίκες που πετυχαίνει η ενωμένη δράση των εργαζομένων, ή ακόμα και μέσα από τις ήττες (εάν αυτές αναλύονται και βγάζουμε τα απαραίτητα συμπεράσματα), μετατοπίζονται οι συνειδήσεις και χτυπιέται στην πράξη η λογική της ανάθεσης και της μοιρολατρίας.

Ο διαχωρισμός των εργαζομένων με βάση την πολιτική αντίληψη και η συγκρότηση πολιτικών, στην ουσία, σωματείων ουδέποτε υπηρέτησε πραγματικά την ταξική πάλη,

αντίθετα αποδυνάμωσε, διαίρεσε και συνεχίζει να διασπά τις δυνάμεις των εργαζομένων.

Η κατάσταση στον κλάδο της ιδιωτικής εκπαίδευσης

Στον κλάδο της ιδιωτικής εκπαίδευσης, δεδομένης της απουσίας ενός μαζικού σωματείου εργαζομένων που θα ενοποιεί τις δυνάμεις, οι εργασιακές συνθήκες των εργαζομένων, είτε των καθηγητών είτε άλλων ειδικοτήτων (γραμματέων, καθαριστών κλπ) σε αυτές επιχειρήσεις ανέκαθεν ήταν σκληρές, ελαστικές και βάρβαρες. Οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου αποτελούν τον βασικό παράγοντα με βάση τον οποίο διαμορφώνονται και τα υπόλοιπα χαρακτηριστικά. Οι εργαζόμενοι αναγκαστικά βρίσκονται άνεργοι κάποιους μήνες του καλοκαιριού συνεπώς δεν λαμβάνουν μισθό και ένσημα και έτσι την επόμενη χρονιά είναι ξανά αναγκασμένοι να ψάχνουν να συμπληρώσουν ικανοποιητικό αριθμό ωρών για την αξιοπρεπή διαβίωση τους. Με αυτό τον τρόπο, είναι αναλώσιμοι και ευάλωτοι στις απαιτήσεις των εκάστοτε εργοδοτών.

Ακόμα και μετά την ψήφιση του νόμου 4415/2016 που κατοχυρώνει κάποια από τα στοιχειώδη δικαιώματα για τους εργαζόμενους στα φροντιστήρια (21 ώρες ωράριο πλήρους απασχόλησης με 25 ένσημα μηνιαίως, 6,70 € μεικτά υποχρεωτικό κατώτατο ωρομίσθιο, καθορισμός των αργιών και των διακοπών για τα φροντιστήρια) οι εργοδότες έχουν αποδειχτεί ιδιαίτερα ευρηματικοί στο να κλέβουν τους εργαζόμενους και να γλιτώνουν τις ασφαλιστικές εισφορές. Οι εργαζόμενοι, είτε σε κέντρα ξένων γλωσσών, είτε σε ΙΕΚ, είτε σε φροντιστήρια μέσης εκπαίδευσης αντιμετωπίζουν τα ίδια προβλήματα. Επίσης, ιδιαίτερα μετά την κρίση και τις επακόλουθες βλαπτικές μεταβολές, παρατηρείται έντονη κινητικότητα εργαζομένων μεταξύ αυτών των δομών. Σήμερα, οι ώρες μόνο σε φροντιστήριο ή μόνο σε ΙΕΚ δεν επαρκούν για να καλυφθούν οι ανάγκες και οι εργαζόμενοι αναγκάζονται να μετακινούνται σε διάφορων κατηγοριών επιχειρήσεις στον κλάδο.

Σήμερα, υπάρχει αναγκαιότητα απάντησης στον κατακερματισμό των δυνάμεων και στη διάσπαση, αναγκαιότητα δημιουργίας ενός σωματείου στον κλάδο της ιδιωτικής εκπαίδευσης που θα ενοποιεί και θα συγκεντρώνει τους εργαζομένους και θα μας επιτρέπει από καλύτερες θέσεις να συγκρουόμαστε πιο αποτελεσματικά και τελικά νικηφόρα για την κατάκτηση αξιοπρεπών όρων εργασίας. Όταν το στρατόπεδό μας είναι πολυδιασπασμένο, ασυγχρόνιστο και οι μάχες δίνονται αποσπασματικά, είναι πολύ πιο ευάλωτο στις επιθέσεις των εργοδοτών.

Η κατάσταση στο σωματείο

Τα τελευταία χρόνια το σωματείο είδε τις δυνάμεις του να περιορίζονται και τη συμμετοχή στις συλλογικές του διαδικασίες να πέφτει. Η αποστοίχιση αυτή σε μεγάλο βαθμό εξηγείται και από την απογοήτευση του εργαζόμενου κόσμου από τις ήττες των πολιτικών και εργατικών αγώνων της προηγούμενης περιόδου. Η σημερινή περίοδος απαιτεί έναν άλλου τύπου, επιθετικό συνδικαλισμό. Στους άμεσους στόχους του επόμενου χρονικού διαστήματος, πρέπει να είναι το δυνάμωμα και η μαζικοποίηση του σωματείου και των συλλογικών διαδικασιών του, η εξωστρέφεια και η επικοινωνία μας με άλλα πληττόμενα κομμάτια της κοινωνίας, ώστε από καλύτερες θέσεις να παλέψουμε για τη συγκρότηση του κλαδικού σωματείου, το οποίο με αξιώσεις και μαζικό εργατικό αγώνα θα παλέψει για Συλλογική Σύμβαση Εργασίας στον κλάδο της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Για τις εξελίξεις στον ΣΕΦΚ

Τα μέλη των Παρεμβάσεων όλα τα προηγούμενα χρόνια βρεθήκαμε μπροστά στους πολιτικούς και εργατικούς αγώνες που αναπτύχθηκαν και στηρίξαμε με όλες μας τις δυνάμεις τον αγωνιστικό προσανατολισμό του σωματείου, κόντρα σε λογικές συντεχνιακής διαχείρισης της μιζέριας και ενάντια στον συμβιβασμένο και υποταγμένο συνδικαλισμό.

Όλα τα προηγούμενα χρόνια αγωνιζόμαστε για την μαζικοποίηση του σωματείου, την αποδοτική και δημοκρατική λειτουργία του, στην αμεσοδημοκρατική και γόνιμη διαδικασία των Γενικών Συνελεύσεων που θα εμπλέκει όλο και μεγαλύτερο κομμάτι του εργαζόμενου κόσμου του κλάδου.

Παλεύουμε για τη διαμόρφωση συνθηκών αλληλεπίδρασης με τους εργαζόμενους στα φροντιστήρια, για την υλοποίηση στην πράξη της εργατικής δημοκρατίας, η οποία επιτάσσει ότι ένα σωματείο πρέπει να μπορεί να αποφασίζει και να προχωρά, ακόμη και όταν υπάρχουν πολιτικές διαφωνίες στο εσωτερικό του. Αλλιώς θα είναι καταδικασμένο σε μια καταστροφική ακινησία και αδράνεια που θα σφραγίζεται από την υποταγή της πλειοψηφίας στη μειοψηφία.

Παλεύουμε για τη μαζικοποίηση των διαδικασιών του σωματείου ώστε να διασφαλίζεται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο η δημοκρατικότητα και η αντιπροσωπευτικότητα των αποφάσεων τους.

Στο ίδιο πλαίσιο, ως Παρεμβάσεις φέτος παλέψαμε και θα συνεχίσουμε να παλεύουμε για την άρση της πολυδιάσπασης στον κλάδο της ιδιωτικής εκπαίδευσης που παραλύει και δυσχεραίνει τους εργατικούς αγώνες. Στο πλαίσιο

αυτό εντάσσεται και η επιλογή της απεύθυνσης στο σωματείο Βύρωνας, η οποία πολεμήθηκε σκληρά από τους συναδέλφους της νέας παράταξης (που διέσπασαν το ΕΝΩΤΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ μετά από 15 χρόνια κοινής πορείας), οι οποίοι τώρα ομνύουν στην ενότητα των εργαζομένων αλλά όλο το προηγούμενο διάστημα δεν είχαν κανένα πρόβλημα να προχωρήσουμε άμεσα στη συγκρότηση κλαδικού σωματείου, αγνοώντας τη μειωμένη μαζικότητα του ΣΕΦΚ καθώς και την ύπαρξη άλλου εργατικού σωματείου στον κλάδο .

Επιπρόσθετα, ως μέλη των Παρεμβάσεων αφού συνδημιουργήσαμε με τους υπόλοιπους συναδέλφους την **«Πρωτοβουλία εργαζομένων-ανέργων στην Ιδιωτική Εκπαίδευση»** συμμετείχαμε ενεργά στις διαδικασίες της, θεωρώντας την λειτουργία της γόνιμη και προωθητική στην πορεία μετεξέλιξης του σωματείου, στον βαθμό που με σταθερά βήματα και προσεκτικό σχεδιασμό οι δράσεις και ο προσανατολισμός της θα στήριζαν την διεύρυνση της απεύθυνσής μας και τη μαζικοποίηση του εγχειρήματος.

Δυστυχώς, οι συνάδελφοι της νέας παράταξης είχαν άλλη γνώμη και αντί να συνδιαμορφώσουν συντροφικά με τους επί χρόνια συναγωνιστές τους ή και να διαφωνήσουν συντροφικά και με πολιτικούς όρους, επέλεξαν να παραιτηθούν από το Δ.Σ του ΣΕΦΚ και από τη στιγμή της παραίτησης να απέχουν επιδεικτικά από όλες τις διαδικασίες του σωματείου, αντικαθιστώντας τες με τις διαδικασίες της «πρωτοβουλίας». **Το αποτέλεσμα αυτής της στάσης ήταν η διάσπαση των δυνάμεων του ΣΕΦΚ και η αποδυνάμωσή του, σε μια περίοδο ιδιαίτερα κρίσιμη για την μετεξέλιξή του.**

Τα σωματεία είναι ζωντανά εργαστήρια ταξικής μάχης και πολιτικής διαπάλης που πρέπει να στοχεύουν στην ενιαία δράση των εργαζομένων με κοινά συμφέροντα και όχι να διαχωρίζουν τεχνητά με βάση την πολιτική διαφωνία.

Σε μια περίοδο που η εργοδοτική επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων είναι σκληρότερη από ποτέ, σε μια περίοδο που ωριμάζει η συζήτηση για την συγκρότηση ενός πιο αποτελεσματικού και μαζικότερου κλαδικού συνδικάτου στην ιδιωτική εκπαίδευση που θα παλέψει για την υπογραφή συλλογικής σύμβαση εργασίας, σε μια περίοδο, που ακριβώς λόγω των χαρακτηριστικών της, ως Παρεμβάσεις παλεύουμε για την αναγκαία ανασυγκρότηση του σωματείου, είναι τουλάχιστον εντυπωσιακό ότι οι συνάδελφοι του «ακηδεμόνευτου συνδικαλισμού των από τα κάτω» επιλέγουν να σηκώσουν μέτωπο εναντίον μας και μάλιστα με ανακοίνωση -«μανιφέστο» που διαστρεβλώνει τις πολιτικές μας θέσεις με σκοπό τη συκοφάντηση.

Ως Παρεμβάσεις που συμμετέχουμε στο **ΕΝΩΤΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ** δεν θα παρασυρθούμε σε αυτό το μίζερο, θλιβερό και εσωστρεφές παιχνίδι λασπολογίας. Θέτουμε σε απόλυτη προτεραιότητα την ενότητα του κλάδου, τη μαζική συμμετοχή και την απρόσκοπτη πορεία των εκλογών μας που είναι από τις πιο κρίσιμες της ιστορίας του ΣΕΦΚ, καθώς και τα συμφέροντα των εργαζομένων/ανέργων του κλάδου που μας παρακολουθούν.

Όπως κάνουμε εδώ και μήνες, χωρίς καμία βοήθεια από τους συναδέλφους του νέου σχήματος, θα ολοκληρώσουμε την προσπάθειά μας για να έχουν οι εκλογές του σωματείου την επιτυχία που έχει ανάγκη ο κλάδος. Θα επανέλθουμε και με συγκροτημένο τρόπο θα απαντήσουμε στο κείμενο των συναδέλφων, όπως το έχουμε ήδη κάνει στις γενικές συνελεύσεις του σωματείου.

Προχωράμε μπροστά, με ανοιχτές, δημοκρατικές διαδικασίες και καλούμε και τους συναδέλφους/σες της νέας παράταξης και όλους τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες του ΣΕΦΚ να συμβάλλουν γόνιμα με τις δυνάμεις και την εμπειρία τους για να παλέψουμε για:

- Ένα κλαδικό σωματείο που θα συνενώνει τους εργαζομένους και θα τους επιτρέπει από καλύτερες θέσεις να μάχονται για τα δικαιώματά τους. Για ένα μαζικό, δυνατό σωματείο που θα έχει την ισχύ να οργανώσει απεργία στον κλάδο και να διεκδικήσει την υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας που θα κατοχυρώνει τα δικαιώματά μας.

Για ένα σωματείο που θα διεκδικεί την ενεργή συμμετοχή στις διαδικασίες, στις δράσεις και στις μάχες του όλο και περισσότερων εργαζομένων. Για ένα σωματείο εξωστρεφές που, λειτουργώντας με τις αρχές της εργατικής δημοκρατίας, θα συζητά, θα αποφασίζει, θα παλεύει και θα κινητοποιεί τον εργαζόμενο κόσμο στο χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

- Ανασυγκρότηση του εργατικού και συνδικαλιστικού κινήματος στη βάση των μαζικών, ενωτικών και αμεσοδημοκρατικών γενικών συνελεύσεων των σωματείων, κόντρα στη λογική της ανάθεσης των αγώνων σε λίγους διαχειριστές της μιζέριας μας
- Πραγματική οργάνωση των κλάδων εργαζομένων ώστε ενωτικά και αποτελεσματικά να μπορούν να δώσουν τις μάχες ενάντια στην συντριπτική καπιταλιστική επίθεση και στο αστικό κράτος έκτακτης ανάγκης
- Ουσιαστική ενότητα δυνάμεων της εργατικής τάξης, ώστε να συμπηχθεί ένα αδιαπέραστο τείχος απέναντι στις πολιτικές της λιτότητας, της ανεργίας και της εξαθλίωσης.

- Παλεύουμε για κατάργηση της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες. Ενιαίο, 12χρονο δημόσιο σχολείο ολόπλευρης μόρφωσης για όλα τα παιδιά χωρίς ταξικούς φραγμούς. Απορρόφηση των εκπαιδευτικών και των εργαζόμενων του κλάδου της ιδιωτικής εκπαίδευσης στο δημόσιο. Μαζικοί διορισμοί για να καλυφθούν οι ανάγκες.
- Κατάργηση των εξεταστικών, οικονομικών και ταξικών φραγμών σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Ελεύθερη πρόσβαση των μαθητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και παράλληλη οικονομική στήριξη τους από το κράτος για να σπουδάσουν.
- Αναδιαμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών σε σχολεία ώστε αυτά να εξυπηρετούν την ουσιαστική γνώση και πρακτική εφαρμογή αυτής από τους μαθητές και να προάγουν την κριτική σκέψη και την κοινωνική ευφυΐα. Δωρεάν δομές παροχής επιπλέον εκπαιδευτικής βοήθειας σε μαθητές με όλων των τύπων τις μαθησιακές δυσκολίες. Να κλείσουν τα κέντρα μελέτης για παιδιά δημοτικού.

Για τα εργασιακά

- Επιβολή ωρομισθίου όχι μόνο στην βάση του κατώτατου - νομοθετημένου πλέον - 6.70€ μικτά, αλλά και αξιοποιώντας την τελευταία ΣΣΕ του κλάδου που προβλέπει στοιχειώδεις, ελάχιστες αμοιβές σύμφωνα με τα προσόντα και την προϋπηρεσία των καθηγητών.
- Αντίσταση στην πρόταση πρόσληψης για εκπαιδευτικό έργο μέσω των άθλιων προγραμμάτων «επιταγών εισόδου στην αγορά εργασίας» ή αλλιώς voucher του ΟΑΕΔ, που δημιουργήθηκαν προκειμένου αφενός οι επιχειρήσεις να στελεχώνονται με φτηνό και χωρίς δικαιώματα εργατικό δυναμικό και αφετέρου το κράτος να «μαγειρεύει» κατά το δοκούν τις ατέλειωτες λίστες των εκατοντάδων χιλιάδων ανέργων.
- Καμία συμφωνία για «μαύρες» ώρες, απόρριψη κάθε πρότασης για «νόμιμα» ωρομίσθια που «δηλώνονται» και υψηλότερα ωρομίσθια που θα δίνονται «κάτω από το τραπέζι» προκειμένου να μειώνονται οι εργοδοτικές εισφορές στο ΙΚΑ. Με μια τέτοιου είδους συμφωνία ο εργαζόμενος, εκτός του ότι «νομιμοποιεί» την άθλια τακτική του εργοδότη, διακινδυνεύει ή να χάσει το δικαίωμα επιδότησης ανεργίας από τον ΟΑΕΔ ή, αν επιδοτηθεί, να λάβει ένα ποσό πολύ μικρότερο ακόμα και από το «φιλοδώρημα» των 360 ευρώ για 6 μήνες.
- Υπεράσπιση με κάθε τρόπο των κατακτημένων βασικών θεσμικών όρων του κλάδου, όπως

η 45άλεπτη ώρα διδασκαλίας, τα δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα (αυτόφωρο αδίκημα αν δεν δοθούν στα χρονικά όρια που επιβάλλει η ισχύουσα εργατική νομοθεσία), το επίδομα και η αποζημίωση αδειάς, η πληρωμή των αργιών, η μη αποδοχή μειώσεων των ωρών διδασκαλίας περισσότερο από 20 % σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά χωρίς να υπάρχει αντικειμενικός λόγος.

- Καμιά καθυστέρηση της μισθοδοσίας.
- Υποχρεωτικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας με προστασία του εργατικού μέρους έναντι της εργοδοτικής πλευράς.
- Προστασία όλων των ανέργων και επίδομα για όλη την περίοδο της ανεργίας.
- Κατάργηση των προγραμμάτων κοινωφελούς εργασίας και voucher.
- Δημόσια κοινωνική ασφάλιση για όλους, καλύτερες συντάξεις, μειώσεις ορίων ηλικίας, επιστροφή των κλεμμένων απ' τα ταμεία και τα επικουρικά.
- Απαγόρευση των απολύσεων.
- Μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου αορίστου.
- Αναγνώριση του χρόνου ανεργίας ως συντάξιμου χρόνου.